

EXTRAS
din stenograma ședinței Senatului din 19 mai 2021

Doamna Evdochia Aelenei:

Domnule președinte,

Domnilor secretari,

Stimați trei colegi,

Declarația mea politică este adresată tuturor politicianilor, indiferent de culoarea politică, și se intitulează „O rană deschisă prin care se scurge sufletul românesc!”.

Am fost luna aceasta în Spania, Almeria, să cunoaștem românii din zona respectivă.

Am ajuns în jurul prânzului și am descoperit deșertul, munți fără păduri și ape curgătoare, dar plin de solarii în care se cultivă legume ce hrănesc o treime din populația globului. În acele solarii, de un aspect grotesc, și în depozitele de legume aferente lucrează frații noștri români, alături de alte nații necăjite. Am văzut locuințe, ridicate între solarii, făcute din europaleti acoperiți cu folie, fără apă și fără electricitate.

Plecați de acasă să se căpătuiască, goniți de sărăcie, muncesc enorm, își pierd sănătatea și când îi întrebi „Ce mai faci?”, „Cum te simți?”, îți răspund cu glasul tremurând „Bine!”, pentru că nimeni nu te mai întreabă de ce bine.

Mai sunt și confrăți de-ai noștri care au reușit, care se descurcă bine material. Dar nu, nu sunt deloc bine: toți au o boală cronică, o rană ce nu se închide și care se transmite din generație în generație, căci am întâlnit copii născuți acolo cărora le este dor de România.

Nu știu dacă-i mai putem aduce acasă! Să încercăm să fim alături de ei, să se simtă ocrotiți și iubiți. Soluția politică, din punctul meu de vedere, este să elaborăm programe de guvernare care să se plieze pe nevoile lor și care să ne aducă copiii acasă.

Să nu ne îmbătăm cu apă rece! Cei deznădăcinați cu greu se pot întoarce acasă. Să ne ajute Dumnezeu să nu ne mai plece alții, să rămână aici să-și poată câștiga pâinea, să-și crească copiii cu părinții și bunicii alături!

Ioane, Gheorghe, Vasile, Dumitre, Mărie și Ioană, toți care mi-ați spus că vă este dor de „Acasă”, să știți că și nouă ne este dor de voi! Căci nu este totuna să te duci în satul natal și să găsești numai bătrâni neajutorați, care au înțeles și ei că acolo, în Spania, Italia, Anglia, Germania și oriunde v-ați afla în lume, copiii lor nu sunt așa de bine.

Copii cu școală multă – nu prea mai sunteți niciunul în sală –, cu CV-uri impresionante, care ați plecat de acasă, care vreți să plecați de acasă, faceți un dosar și puneți acolo biletele de avion ale părinților voștri, plătite de cele mai multe ori din pensiile lor.

Plângi, Mamă! Plângi, Fată! Dar cât să mai plângi, Țară...

Vă mulțumesc.